

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗОВНІШНІХ ГАРАНТІЙ БЕЗПЕКИ ШЛЯХОМ ФОРМУВАННЯ МЕРЕЖІ СОЮЗНИЦТВА З ОБСЄ ЧЕРЕЗ ВДОСКОНАЛЕННЯ СПІВРОБІТНИЦТВА З СММ ОБСЄ В УКРАЇНІ

N. Sitsinskiy,
Candidate of sciences in public administration, European Academy of Diplomacy, Poland

THE PROVISION OF EXTERNAL SECURITY GUARANTEES BY FORMING A NETWORK
OF ALLIANCES WITH THE OSCE THROUGH THE IMPROVEMENT OF COOPERATION WITH
THE OSCE SMM IN UKRAINE

У статті зазначено, що російсько-терористична агресія Російської Федерації проти України, анексія Криму та Севастополя призвели до створення в європейському регіоні й світі нової геополітичної ситуації. Наголошено, що питання забезпечення суверенітету України, її територіальної цілісності, а також безпеки українсько-російського державного кордону лежить у площині військово-політичного виміру ОБСЄ, який забезпечується за рахунок здійснюваних комплексних заходів щодо укріплення довіри та безпеки в регіоні. Обґрунтовано, що формування тісного союзництва з ОБСЄ через вдосконалення співробітництва з СММ ОБСЄ в Україні можна розглядати як один із стратегічних шляхів забезпечення зовнішніх гарантій безпеки України. Встановлено, що використання можливостей СММ ОБСЄ, яка вже має мандат на безперешкодне проведення об'єктивного спостереження за ситуацією на Сході України, є часткою зусиль міжнародної спільноти, спрямованих на врегулювання конфлікту.

The article noted that the Russian-terrorist aggression of Russian Federation against Ukraine, the annexation of the Crimea and Sevastopol led to the creation in the European region and the world the new geopolitical situation. Noted that the issue of Ukraine's sovereignty, territorial integrity and security of the Ukrainian-Russian state border lies in the politico-military dimension of the OSCE, which is provided by the ongoing complex of measures for strengthening confidence and security in the region. It is proved that the formation of close alliances with the OSCE through the improvement of cooperation with the OSCE SMM in Ukraine can be considered as one of the strategic ways to provide external security guarantees for Ukraine. It is established that the use of the possibilities of SMM OSCE, which already has a mandate for the smooth conduct of objective observation of the situation in the East of Ukraine, are part of efforts by the international community aimed at resolving the conflict.

Ключові слова: співробітництво з СММ ОБСЄ в Україні, національна безпека, зовнішньополітична сфера, зовнішні виклики національній безпеці, військова агресія Росії проти України.

Key words: cooperation with the OSCE SMM in Ukraine, national security, foreign policy sphere, external challenges to national security, the military aggression of Russia against Ukraine.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Російсько-терористична агресія Російської Федерації проти України, анексія Криму та міста Севастопо-

ля призвели до створення в європейському регіоні й світі нової геополітичної ситуації. Так, агресивна природа російського імперіалізму та великодержавного шовіні-

зму, на якій побудована вся внутрішня і зовнішня політика Російської Федерації, призвела до того, що ця країна своїми агресивними терористичними діями не лише зазіхнула на незалежність, суверенітет, територіальну цілісність та недоторканність державних кордонів України, а й завдала руйнуючого удару по основоположним нормам міжнародної безпеки і принципам міжнародного права.

Головним меседжом виступу Президента України на засіданні ювілейної 70-ої Генасамблеї ООН була наступна теза: "Моя країна стала об'єктом зовнішньої агресії. На цей раз агресором є Росія — наша сусідня країна, колишній стратегічний партнер, який юридично зобов'язувався поважати суверенітет, територіальну цілісність і недоторканність кордонів України" [1].

Наголошено, що Україна вже зіткнулася із ситуацією реальної зовнішньої загрози національній безпеці України, яка пов'язана з російсько-терористичною агресією з боку Російської Федерації проти України. Ці загрози зумовлюють необхідність удосконалення системи державного управління у сфері забезпечення національної безпеки України.

Стратегічні підходи до процесу реформування системи забезпечення національної безпеки України закладені в Стратегії національної безпеки України від 26 травня 2015 р. № 287/2015, яка спрямована на забезпечення національної безпеки у зовнішньополітичній сфері, що має забезпечити ефективну реалізацію напрямів державної політики національної безпеки України, у тому числі шляхом формування мережі союзництва як з окремими державами та регіональними організаціями й ініціативами (шляхом укладення угод про спільну оборону або військову допомогу), так і з міжнародними безпековими організаціями (шляхом участі у механізмах колективної безпеки) [2].

Отже, перед Україною стоять безпосередні загрози національній безпеці у зовнішньополітичній сфері, що пов'язані із військовою агресією Російської Федерації проти України. Ці виклики зумовлюють необхідність пошуків нових шляхів для формування тісного союзництва з ОБСЄ, зокрема через вдосконалення співробітництва з СММ ОБСЄ в Україні.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить, що дослідженню процесів забезпечення національної безпеки України у зовнішньополітичній сфері та формування нових механізмів державного управління у цій сфері присвячені роботи дослідників В.П. Горбуліна, І.А. Грицяка, О.В. Деркач, А.Б. Качинського, В.А. Липкана, П.П. Лисака, В.С. Нікіфоренка, В.М. Телелима, В.І. Почепцова, А.А. Падеріна, Г.М. Перепелиці, Т.С. Стародуб, Г.П. Ситника, А.І. Семенченка, О.М. Суходолі, І.А. Храбана, Л.Д. Чекаленко, В.О. Чалого, Д.Ю. Юрковського та ін.

Водночас дослідження, у яких із позицій системного підходу розглядаються державно-управлінські аспекти комплексної проблеми забезпечення національної безпеки у зовнішньополітичній сфері в цілому та механізмів розвитку тісного союзництва з ОБСЄ через вдосконалення співробітництва з СММ ОБСЄ в Україні,

практично відсутні, що обумовлює необхідність у проведеному подальших наукових досліджень з цієї проблематики.

МЕТА СТАТТІ

Мета статті — запропонувати шляхи формування тісного союзництва з ОБСЄ через вдосконалення співробітництва з СММ ОБСЄ в Україні.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Виклики та загрози сучасному стану регіональної безпеки з боку Російської Федерації, а також військово-політична ситуація на українсько-російському державному кордоні зумовлюють актуальність питання напрацювання ефективних шляхів реагування на них та пошуку нових дієвих механізмів реалізації державної політики національної безпеки у зовнішньополітичній сфері.

На початку 2014 року, переслідуючи мету змінити прагнення українського народу до європейського майбутнього, порушивши міжнародні зобов'язання, загальноприйняті норми і фундаментальні принципи міжнародного права, а також положення двосторонніх договорів між Україною і Росією та засади добросусідства, Російська Федерація тимчасово окупувала Автономну Республіку Крим та розв'язала воєнну агресію на Сході України.

Фактично так званий "російсько-український конфлікт" став частиною стратегії Росії щодо зміни основ світового порядку та існуючої системи регіональної безпеки, що сформувалися після закінчення Другої світової війни внаслідок прийняття Гельсінського заключного акту 1975 року [3], який передбачав гарантування непорушності державних кордонів, територіальної цілісності, невтручання у внутрішні справи суверенних держав та укріплення довіри між країнами.

Також у ситуації, що склалася, зовнішні гарантії безпеки України за Статутом Організації Об'єднаних Націй [4] та Меморандумом про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року [5] виявилися недієвими, а провідні міжнародні безпекові організації нездатними невідкладно протистояти російській агресії та забезпечити територіальну цілісність України в межах її суверенної території.

У свою чергу політика позаблоковості, яку Україна в 2010 році визначила основним курсом зовнішньої політики та воєнної доктрини, не створила надійних гарантій безпеки і не змогла забезпечити в умовах зовнішньої агресії непорушність державного кордону України.

Така загрозлива не лише для національної безпеки України, але й для усього регіону ситуація, а також виявлена в результаті російської агресії слабкість міжнародної системи безпеки та неефективність міжнародних безпекових інституцій, призвела до термінової необхідності пошуку та запровадження нових міжнародних політико-правових механізмів захисту національних інтересів України [6].

У квітні 2014 року, у самий розпал бойових дій на Сході України, Сполучені Штати Америки та Фе-

деративна Республіка Німеччина, за активної позиції та політичної волі України, своїми непохитними діями фактично примусили Росію розпочати міжнародні переговори щодо врегулювання ситуації в окремих районах Донецької та Луганської областей та ініціювали питання розгортання широкомасштабної повноцінної кампанії із забезпечення роботи місії міжнародних спостерігачів на території України з метою захисту суверенітету та територіальної цілісності України.

Так, одним із найважливіших результатів перших перемовин у так званому "жневському форматі", що відбулись 17 квітня 2014 року за участю представників Сполучених Штатів Америки, Європейського Союзу, України та Російської Федерації, було досягнення домовленості щодо зобов'язань США, ЄС та Росії сприяти створенню на території України та забезпеченню роботи Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ по деескаляції обстановки на Сході України.

Стратегічно важливим моментом для України в цьому контексті стала політична підтримка вказаної спільної ініціативи Організацією з безпеки та співробітництва в Європі — регіональною, заснованою на визнанні загальноприйнятих цінностей у відповідності до Статуту ООН організацією, яка грає одну з ключових ролей в укріпленні безпеки та демократії на значній території, що охоплює 57 євроатлантичних та євразійських держав, а також сприяє попередженню, запобіганню конфліктів, регулюванню кризових ситуацій та постконфліктному відродженню.

Враховуючи те, що питання забезпечення суверенітету України, її територіальної цілісності, а також безпеки українсько-російського державного кордону лежить у площині військово-політичного виміру ОБСЄ, який забезпечується за рахунок здійснюваних комплексних заходів щодо укріплення довіри та безпеки в регіоні, вказана ініціатива була оформлена Рішенням Постійної ради ОБСЄ № 1117 від 21 березня 2014 року про розгортання в Україні Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ [7].

Цілком зрозуміло, що мінімізація загроз державному суверенітету та створення умов для відновлення територіальної цілісності України у межах міжнародно-визнаного державного кордону України, гарантування мирного майбутнього України як суверенної і незалежної держави можливі лише шляхом нового зовнішньополітичного позиціонування України у світі в умовах нестабільності регіональної системи безпеки.

Готовність українського керівництва до впровадження якісно нової державної політики, спрямованої на ефективний захист національних інтересів у зовнішньополітичній сфері демонструє налаштованість України та суспільства до прийняття безкомпромісних та безпрецедентних заходів із мирного врегулювання ситуації на Сході України.

Як результат, на виконання розпорядження Кабінету Міністрів 09.04.2014 № 336-р "Про підписання Меморандуму про взаєморозуміння між Урядом України та Організацією з безпеки та співробітництва в Європі про розміщення Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ" [8], визнаючи невідкладну необхідність розмі-

щення міжнародних спостерігачів на території України, Постійний представник України при Міжнародних організаціях у Відні 14 квітня 2014 року підписав Меморандум про взаєморозуміння між Урядом України та Організацією з безпеки та співробітництва в Європі про розміщення Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ [9; 10].

Така абсолютна та беззаперечна підтримка ідеї розгортання Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ в Україні як єдиного на той час ефективного запобіжного міжнародного механізму об'єктивного та безкомпромісного висвітлення інформації та моніторингу ситуації в окремих районах Донецької та Луганської областей була обумовлена можливістю України формувати мережу союзництва як з окремими державами, регіональними організаціями й ініціативами, так і з міжнародними безпековими організаціями.

На сьогоднішній день Україна продовжує реалізувати зовнішньополітичну діяльність у сфері гарантування національної безпеки на регіональному рівні, опираючись на створення ефективної системи взаємодії у Центральній та Східній Європі з метою забезпечення безпеки та стабільності, та використовуючи насамперед інструменти та можливості ОБСЄ, тобто залишає за собою право обирати участь у системах колективної безпеки і оборони як спосіб гарантування державного суверенітету і територіальної цілісності України.

Як свідчить аналіз військово-політичної обстановки в окремих районах Донецької та Луганської областей, на лінії розмежування в зоні проведення Антитерористичної операції, на адміністративній межі з Автономною Республікою Крим та на українсько-російському державному кордоні загалом діяльність Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ в Україні (далі — СММ ОБСЄ) є на сьогодні ключовим інструментарієм забезпечення прикордонної безпеки у регіоні та вагомою складовою процесу, що передбачає поступове відновлення Україною контролю над захопленою бойовиками лінією державного кордону (409,3 км).

Агресія Росії проти України збільшила актуальність питань забезпечення адекватного реагування Постійної Ради ОБСЄ (постійно діючий орган, у рамках якого на рівні постійних представників держав-учасниць проводяться політичні консультації, приймаються рішення з усіх питань поточної діяльності ОБСЄ) на порушення міжнародного права, навіть якщо порушник є постійним членом цього органу. Так, на звернення України на засіданні Постійної Ради ОБСЄ держави-учасниці ухвалили рішення щодо продовження мандату Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ в Україні до 31 березня 2017 року, збільшення бюджету СММ та спрямування основних ресурсів на посилення операційних спроможностей СММ для виконання завдань за Мінськими домовленостями у Донецькій та Луганській областях, зокрема, спостереження за режимом припинення вогню, верифікації відведення важкої зброї, та моніторингу на українсько-російському кордоні [11].

Варто наголосити, що формування тісного союзництва з ОБСЄ через вдосконалення співробітництва з СММ ОБСЄ в Україні можна розглядати як один із стратегічних шляхів забезпечення зовнішніх гарантій

безпеки України. В свою чергу переконлива налаштованість СММ ОБСЄ щодо пошуку конструктивних шляхів урегулювання ситуації в окремих районах Донецької та Луганської областей, усебічна підтримка та врахування інтересів української Сторони в процесі мирного діалогу свідчать про правильний вектор розвитку співробітництва між Україною та ОБСЄ в цілому.

Водночас можна стверджувати, що організація всебічної взаємодії з експертами СММ ОБСЄ є елементом реалізації п. 9 Комплексу заходів щодо імплементації Мінських угод від 12 лютого 2015 року [12], а саме використання можливостей СММ ОБСЄ, яка вже має мандат на безперешкодне проведення об'єктивного спостереження за ситуацією на Сході України, є часткою зусиль міжнародної спільноти, спрямованих на врегулювання конфлікту.

Вважаємо, що налагодження послідовної взаємовигідної співпраці з Місією ОБСЄ вздовж лінії зіткнення у межах Донецької та Луганської областей та на адміністративному кордоні з Автономною Республікою Крим в питаннях, що становлять національний інтерес України, а також поступове наближення передових патрульних баз СММ ОБСЄ до неконтрольованої ділянки українсько-російського державного кордону матиме важливе практичне значення у контексті поширення серед держав-учасниць ОБСЄ об'єктивної інформації про ситуацію на Сході України та повністю відповідатиме Плану Президента України з мирного врегулювання ситуації у східних регіонах України [13].

За результатами дворічної роботи СММ ОБСЄ на території України та після всебічного вивчення ситуації, що склалася, керівництво місії прийшло до певних висновків та сформувало свої конкретні пропозиції щодо врегулювання ситуації на Сході України. Можливі варіанти підтримки з боку СММ ОБСЄ забезпечення безпечного середовища в окремих районах Донецької та Луганської областей були неодноразово озвучені Головою Місії СММ ОБСЄ Послом Е. Апаканом на засіданнях Постійної Ради ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, а також Першим заступником Глави СММ ОБСЄ А. Хугом під час брифінгів та прес конференцій в Україні.

Тому з метою чіткого розуміння сутності та змісту пропозицій і формування узгодженої позиції Української Сторони щодо відповідності запропонованих ініціатив національним інтересам України вважаємо за необхідність викласти основні пропозиції СММ ОБСЄ.

1. Припинення вогню, що передбачає безумовне, неухильне та негайне виконання умов Мінського Протоколу, Мінського Меморандуму та Комплексу заходів в частині невикористання озброєння та припинення вогню, включаючи навчання з бойовою стрільбою.

2. Відведення озброєнь, що означає виконання зобов'язань сторін щодо відведення танків, артилерії калібром до 100 мм та мінометів калібром до 120 мм відповідно до Доповнення до Комплексу заходів від 29.09.2015 (документ схвалений усіма підписантами) з метою проведення експертами СММ ОБСЄ верифікації відведеного озброєння та положень листа Глави СММ

ОБСЄ до підписантів щодо виконання вимог Доповнення.

3. Розведення сил — полягає у створення так званої "Зони безпеки" (демилітаризованої зони) щонайменше 2 км завширшки вздовж усієї лінії розмежування, що зменшить ризик відновлення бойових дій на 90%.

4. Спільний контроль та координація, що включатиме посилення Спільного Центру контролю та координації і реагування на інциденти та запобігання.

5. Моніторинг, що включатиме створення нових польових офісів та передових патрульних баз та відновлення контролю за українсько-російським державним кордоном. Позиція Української Сторони полягає у всебічному сприянні опрацюванню можливих варіантів наближення передових патрульних баз СММ ОБСЄ до неконтрольованих ділянок українсько-російського державного кордону шляхом розгортання нових патрульних підрозділів СММ ОБСЄ в межах непідконтрольних Уряду України окремих районів Донецької та Луганської областей на автодорогах та залізничних шляхах, що використовуються НЗФ для переміщення військових вантажів, озброєння та техніки.

ВИСНОВКИ

Підсумовуючи вищенаведене зазначимо, що основними стратегічними пріоритетами реалізації напрямів державної політики національної безпеки України є розвиток формування мережі союзництва як з окремими державами та регіональними організаціями й ініціативами, так і з міжнародними безпековими організаціями.

Перспективою подальших розвідок даної проблематики є, на наш погляд, дослідження питань у напрямі реалізації виконання положень Мінських домовленостей та виявлення можливих проблем у сфері їх виконання.

Література:

1. Виступ П.Порошенка на засіданні Генасамблеї ООН: десять головних тез 29 верес. 2015 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://nv.ua/ukr/ukraine/events/vistup-poroshenko-na-zasidanni-genasambleji-oon-desjat-golovnih-tez-71447.html>
2. Про Рішення Ради національної безпеки і оборони від 6 трав. 2015 р. "Про Стратегію національної безпеки України" [Електронний ресурс]: Указ Президента України від 26 трав. 2015 р. № 287/2015. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/287/2015>.
3. Заключительный акт Совещания по безопасности и сотрудничеству в Европе [Електронний ресурс]: Заключительный акт от 1 авг. 1975 г. — Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_055.
4. Статут Організації Об'єднаних націй [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_010.
5. Меморандум про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї [Електронний ресурс]: Меморандум від 5 груд. 1994 р. — Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/998_158

6. Деркач О.В. Дипломатичний вимір державної політики у сфері безпеки українсько-російського державного кордону. Пошук нових можливостей. Ініціативи / О.В. Деркач // Зовнішня політика і дипломатія: український і світовий досвід: зб. тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції присвяченої 20-й річниці Дипломатичної академії при МЗС України (Київ, 23 грудня 2015) / За заг. ред. В.Г. Ціва-того, Н.О. Татаренко. — К.: ДАУ при МЗС України, 2015.

7. Решение Постоянного Совета Организации безопасности и сотрудничества в Европе № 1117 от 21 марта 2014 о размещении Специальной мониторинговой миссии ОБСЕ в Украине [Электронный ресурс] — Режим доступа: <http://www.osce.org/ru/pc/117108?download=true>

8. Про підписання Меморандуму про взаєморозуміння між Урядом України та Організацією з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ) про розміщення спеціальної моніторингової місії ОБСЄ [Електронний ресурс]: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 09 квіт. 2014 р № 336-р від 9 квітня 2014 року. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/336-2014-%D1%80>

9. Меморандум про взаєморозуміння між Урядом України та Організацією з безпеки та співробітництва в Європі про розміщення спеціальної моніторингової групи ОБСЄ [Електронний ресурс]: Меморандум від 14 квіт. 2014 р. — Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/975_026

10. Сіцінський А.С., Деркач О.В. Пріоритетні напрями співпраці України зі спеціальною моніторинговою місією ОБСЄ у сфері безпеки Українсько-Російського державного кордону / А.С. Сіцінський О.В. Деркач // 36. наук. пр. Наук. вісник Академії муніцип. упр. Сер. "Управління" Вип. 1. — Київ, 2015. — С. 27—36.

11. Решение Постоянного Совета Организации безопасности и сотрудничества в Европе № 1199 от 18 февраля 2016 года о продлении срока действия мандата Специальной мониторинговой миссии ОБСЕ в Украине [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://www.osce.org/ru/pc/228436?download=true>

12. Декларация Президента Украины, Президента Французской Республики, Федерального канцлера Федеративной Республики Германии та Президента Российской Федерации стосовно реалізації Комплексу заходів щодо виконання Мінських угод [Електронний ресурс]: Декларация від 12 лют. 2015 р. Интернет портал Тиждень.ua. — Режим доступа: <http://tyzhden.ua/Politics/129751>

13. Про План Президента України з мирного врегулювання ситуації у східних регіонах України [Електронний ресурс]: Указ Президента України від 20 черв. 2014 р. № 548. — Режим доступа: <http://www.president.gov.ua/documents/17823.html>

References:

1. Speech, P. Poroshenko at the meeting of the UN General Assembly (2015), available at: <http://nv.ua/ukr/ukraine/events/vistup-poroshenko-na-zasidanni-gensambleji-oon-desjat-golovnih-tez-71447.html> (Accessed 10 August 2016).

2. The decision of the Council of national security and defense (2015), The Decree Of The President Of Ukraine "On the Strategy of national security of Ukraine", available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/287/2015> (Accessed 10 August 2016).

3. The final act of the conference on security and cooperation in Europe (1975), available at: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_055 (Accessed 10 August 2016).

4. The Charter of the United Nations, available at: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_010 (Accessed 10 August 2016).

5. Memorandum on security assurances in connection with Ukraine's accession to the Treaty on the nonproliferation of nuclear weapons (1994), available at: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/998_158 (Accessed 11 August 2016).

6. Derkach, O.V. (2015), "The diplomatic dimension of the state policy in the sphere of security, Ukrainian-Russian state border", Zbirka tez dopovidei Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii, Ukraine.

7. The decision of the Permanent Council of the Organization of security and cooperation in Europe № 1117 of 21 March 2014 on the placement of Special monitoring mission of OSCE in Ukraine, available at: <http://www.osce.org/ru/pc/117108?download=true> (Accessed 11 August 2016).

8. On the signing of a Memorandum of understanding between the Government of Ukraine and the Organization for security and cooperation in Europe (OSCE) on the placement of special monitoring mission of the OSCE (2014), available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/336-2014-%D1%80> (Accessed 11 August 2016).

9. Memorandum of understanding between the Government of Ukraine and the Organization for security and cooperation in Europe on the placement of special monitoring of the OSCE (2014), available at: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/975_026 (Accessed 11 August 2016).

10. Sitsinskiy, A.S. and Derkach, O.V. (2015), "Priority directions of Ukraine's cooperation with the special monitoring mission of the OSCE in the sphere of security", Ukrainian-Russian state border Scientific Bulletin of the Academy of municipal management, vol. 1, pp. 27—36.

11. The decision of the Permanent Council of the Organization of security and cooperation in Europe № 1199 dated 18 February 2016 on the extension of the mandate of the Special monitoring mission of OSCE in Ukraine (2016), available at: <http://www.osce.org/ru/pc/228436?download=true> (Accessed 11 August 2016).

12. Declaration of the President of Ukraine, President of the French Republic, the Federal Chancellor of the Federal Republic of Germany and the President of the Russian Federation on implementation of Complex of measures on implementation of Minsk agreements (2015), available at: <http://tyzhden.ua/Politics/129751> (Accessed 12 August 2016).

13. The Decree Of The President Of Ukraine (2014), "The Plan of the President of Ukraine on peaceful settlement of the situation in the Eastern regions of Ukraine" available at: <http://www.president.gov.ua/documents/17823.html> (Accessed 12 August 2016).

Стаття надійшла до редакції 12.08.2016 р.